

ikke har ment i Henhold til Forretningsordenens § 21 at burde forhindre det i at komme frem til Behandling her i Tinget.

Forslagsstilleren (Krabbe): Det vil falde naturligt, at jeg siger et Par Ord med Hensyn til disse Grundlovstvivil, som først ere fremsatte af den højtærede Minister, i Fortsættelse for øvrigt af, hvad han udtalte ved Finanslovens første Behandling. Den højtærede Minister udtalte jo ingenlunde, at Forslaget er uforenligt med Grundloven — det vilde ogsaa meget have undret mig —, men han udtalte visse Tvivil, og disse Grundlovstvivil støttede han paa nogle Udtalelser paa den grundlovgivende Rigsforsamling; Udtalelser, som ikke bestemt bleve anførte, men som skulde gaa i den Retning, at det, man satte Pris paa, det, man vilde have ved denne Bestemmelse, var et fast Vælgerkorps for hver Valgkreds. Her maa jeg sige, at selv om paa den grundlovgivende Rigsforsamling alle have været enige i den Betragtning, er det jo ikke andet, end hvad vi alle ere enige om her i dette Øjeblik, ogsaa jeg. Men jeg mener blot, at Egen-skaben af et fast Vælgerkorps ophæves ingenlunde derved, at man undlader at gaa Grundloven saa nær, som den nuværende Valglov gør det, idet den udvider Grundlovens Betingelser dertil, at den paagældende skal have sin Bopæl endnu i det Øjeblik, Valget sker, i Valgkredsen eller Staden. Nej, jeg tror, at mellem den, der i et Aar har haft fast Bopæl i Valgkredsen eller Staden, og som først er flyttet derfra i Løbet af det sidste Aar, mellem ham og Kredsen er der knyttet et Baand, som er tilstrækkeligt til, at han kan henregnes til Kredsens faste Vælgerkorps, naar han indfinder sig paa Valgdagen og vil stemme. Saa det staar slet ikke i Strid med, hvad Udtalelser der i den Retning maatte være faldne paa den grundlovgivende Rigsforsamling.

Det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds (H. L. Møller) vilde mene, at der ikke alene var Tvivil, men at Forslaget var rent ud stridende mod Grundloven. Men jeg tillader mig at mene, at hans Paastand her er fuldstændig vilkaarlig. Han siger, at man ikke har Lov til at opløse Grundlovens paagældende Bestemmelse, § 30, i to Betingelsespunkter. Jeg siger tværtimod, at man har ingenlunde Lov til at binde dem sammen, saaledes som det ærede Medlem vil gøre. Hvad Grundloven kan tilstede, og hvad

jeg mener den har villet tilstede, det har man ikke Lov til ved en almindelig Lov at indsnævre paa den Maade, som man vil gøre ved at sammenbinde disse to Punkter.

Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Anders Nielsen) gav den Anskuelse, at der var Grundlovstvivil her, noget Medhold, men, syntes det mig, rigtignok kun tendentøst, nemlig med den Tendens, at han ikke vilde have denne Sag frem undertagen i Forbindelse med en Grundlovsforandring. Det kan være rigtig Taktik for det ærede Medlem, men det er jo ikke noget, der kan være noget væsentligt for os andre. Jeg tror tværtimod, at man vil gøre vel i at fremme Sagen for sig uden Hensyn til den kommende Grundlovsændring, og det er ganske vilkaarligt, naar det ærede Medlem drager Spørgsmaalet om Søfolks Stemmeret med ind her, thi det er givet, at Søfolk, der ere til Søs paa Valgdagen, kan man ikke aabne Adgang til at udøve Valgret ved Folketingsvalgene med de bestaaende Grundlovsbestemmelser; der udkræves dertil en Grundlovsforandring. Helt anderledes stiller det sig her, hvor der blot trænges til en mere liberal Udførelse af Grundlovens Bestemmelse, end Valgloven hidtil har givet. Disse Grundlovstvivil tror jeg ikke, vi paa nogen Maade skulle være bange for.

Hvad selve Forslagets Realitet angaar, nævnede den højtærede Minister først dette, at Kommunalbestyrelserne i de store Kommuner skulde være nødt til paa Tillægsliste Nr. 2 at optage alle dem, som de fandt være forsvundne efter de Valgskemaer, som de havde udsendt. Jeg har allerede udtalt mig om, at jeg har lige den modsatte Mening, og at Lovforslaget, som det foreligger, anviser lige det modsatte. Nej, det skulle Kommunalbestyrelserne ikke. Naar man her i København faar Valgskemaerne tilbage og ser, at der er 10—11—12 eller 13,000 Mennesker, som ikke mere forefindes paa Valglisterne, skal man ingenlunde opføre dem alle, men kun dem, med Hensyn til hvilke man har Kundskab om, at de ere fraflyttede. Har man ikke denne Kundskab, saa opfører man dem ikke, men lader det komme an paa, om der ved Eftersynet af Valglisterne, naar de blive fremlagte, sker Forlangender om Optagelse paa Tillægslisten.

Med Hensyn til denne Fremlæggelse af Listerne mente den højtærede Minister,